

በተመለከተ

መጽሐፍ ቅዱስ በእርግጥ ምን ይላል?

የጸሐፊው ማስታወሻ፡— በተለያዩ የዓለም ክፍል እየተዘዋወርኩ ሳስተምር ከቀድሞ ተማሪዎቼ በርካታ አስደናቂ ደብዳቤዎችን ተቀብያለሁ። ይህንን አነስተኛ መጽሐፍ ሳዘጋጅ ‹ዮሴፍ› ብዬ የሰየምኩትን ሰው ተያያዥ ደብዳቤዎች ለመፍጠር ብዙ ወጣቶች የጻፉልኝን ደብዳቤዎች በማዋሃድ ተጠቅሜያለሁ። ጸሎቴም እንዲህ የሚል ነው «ጌታ ሆይ፥ ይህችን አነስተኛ መጽሐፍ ያነበበ ሰው ሁሉ ለድል የሚያበቃውን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይሞላ።»

ውድ አቶ ብሪትን

ምናልባትም ታስታውሰኝ ይሆናል። በምታስተምረው የኬሚስትሪ ክፍለ– ትምህርት በጣም ደስተኛ ነበርኩ። ነገር ግን ምሳ ሰዓት ላይ መጽሐፍ ቅዱስን ስታስጠና አንድም ቀን መጥቼ አላውቅም። አሁን በአንድ የንጥረ–ነገሮች ቤተ ሙከራ ውስጥ ተቀጥሬ እሠራለሁ። እና ልብ በል፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደግል አዳኜ ተቀብያለሁ፤ የውኃ ጥምቀትንም ወስጄ የአንዲት ቤተ ክርስቲያን አባል ሆኛለሁ።

አዎን፥ ጸሎቶችህ ተሰምተዋል!

ነገር ግን የክርስትና ሕይወቴ እንደሚገባ እያደገ አለመሆኑን ልነግርህ ይገባኛል፤ በቂ ድል ወይም ደስታን አልጨበጥኩም።

ለእኔም ለመጻፍ ጊዜ እንደሚኖርህ ተስፋ አደርጋለሁ።

በእርግጥ የአንተው

ውድ ዮሴፍ፥

ደብዳቤህ በእውነቱ ዕለቱን ብሩህ አድርጎልኛል!

ተስፋ መቁረጥ ቢጫጫንህም እኔን አይደንቀኝም። ይህ ሁልጊዜ የሚያጋጥም ነው። ልረዳህ ደስተኛ ነኝ።

«ታላቁ ጥያቄ» የተባለውን አቅርቤልህ ልጀምር።

ታላቁ ጥያቄ

በእግዚአብሔር ፊት ብትቆምና እርሱ

«ስለ ምን ወደ መንግሥተ ሰማይ እንድትገባ ልፍቀድልህ?»

ብሎ ቢጠይቅህ ምን ምክንያት ታቀርባለህ?

በዚህ ደብዳቤዬ ላቀርብልህ የምወደው ጥያቄ ይህን ብቻ ነው። በሚቀጥለው ደብዳቤህ ብሩስ ብለህ ብቻ ጥራኝ።

እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ይሁን

ብሩስ

ውድ ብሩስ፥

ስለምላሽህ አመሰግንሃለሁ። ያቀረብክልኝ ጠጣር ጥያቄ በጥልቀት እንዳስብ ያስገደደኝ መሆኑን ልገልጽልህ ይገባኛል! መልሴ ያረካህ እንደሆነ እርግጠኛ አይደለሁም። እርሱም ይኸው፦

ለታላቁ ጥያቄ የእኔ ምላሽ

እግዚአብሔር

«ስለ ምን ወደ መንግሥተ-ሰማይ እንድትገባ ልፍቀድልህ?»

ብሎ ቢጠይቀኝ ምላሼ እንዲህ ነው።

«ለመንግሥተ-ሰማያት የምበቃ አይደለሁም፤

በእርግጥም የሚገባኝ ገሃነም ነው።

ግን ወደ መንግሥተ-ሰማያት ልገባ የምችልበት አንድ ምክንያት አለ።

ያም ኢየሱስ ስለ ጋጢአቴ በእኔ ፈንታ መሠቃየቱና

እኔም በእርሱ ለማመን መምረጤ ነው።» (ዮሐ. 3፡16)

ውድ ዮሴፍ:

እጅግ በጣም ጥሩ መልስ ነው! በአሜሪካ፣ አፍሪካ፣ አውሮፓና እስያ ለሚኖሩ በርካታ ሰዎች ይህንን ጥያቄ አቅርቤያለሁ። አንድ ሰው በእርግጥ ክርስቲያን መሆኑን ወይም አለመሆኑን ለማወቅ ይህ ጥሩ ጥያቄ ነው።

እውነተኛ ክርስቲያኖች ያልሆኑ ሰዎች በተለምዶ እንዲህ ይላሉ:–

«ጥሩ ሥራዎች ለመሥራት ስለምሞክር፣ ቤተ ክርስቲያን ስለ ማዘወትርና አብዛኛዎቹን ኃጢአቶች ላለመፈጸም ስለምጥር እግዚአብሔር ወደ መንግሥተ–ሰማያት እንድገባ ይፈቅድልኛል ብዬ አስባለሁ።»

ነገር ግን እውነተኛ ክርስቲያኖች ልክ እንደ አንተ ይመልሳሉ። ዮሴፍ፣ እውነተኛ ክርስቲያኖች በራሳቸው መልካም ሥራ አይታመኑም። ኢየሱስ በመስቀል ላይ በፈጸመው ሥራ ያምናሉ።

እውነተኛ ክርስቲያኖች «ጥሩ ሥራ በመሥራት መንግሥተ–ሰማይን ለማግኘት ተስፋ አደርጋለሁ» አይሉም። ይልቁንም ኃጢአተኝነታቸውን በማመን «ሥቃይ ይገባኛል፤ ነገር ግን ኢየሱስ ስለ እኔ ሥቃይን ተቀብሏል» ነው የሚሉት።

ዮሴፍ፣ አሁን ሦስት ነገሮችን ልነግርህ እችላለሁ:–

1) ክርስቲያን ነህ። ለታላቁ ጥያቄ የሰጠኸው ምላሽ ኢየሱስ አንተ ለፈጸምከው ኃጢአት የመሞቱን እውነታ እንደምታምን ያሳያል።

2) ክርስቲያን በሆንክበት በዚያ ቀን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶሃል።

3) በየዕለቱ *በመንፈስ ቅዱስ መሞላት* ያስፈልግሃል።

ዮሴፍ፣ አንተ የመጀመሪያው ነጥብ ገብቶሃል። እግዚአብሔር ለአንተ ሁለተኛውን አድርጓል። አሁን ሦስተኛውን በሥራ ማዋል ይጠበቅብሃል። በመጀመሪያው ደብዳቤህ «በቂ ድል ወይም ደስታን አልጨበጥኩም» ብለሃል። ለችግርህ ምላሹ *በመንፈስ ቅዱስ መሞላት* ያሻሃል የሚል ነው።

በእርግጥም መጽሐፍ ቅዱስ ለሁሉም ክርስቲያኖች እንዲህ ይናገራል፣ «መንፈስ ይሙላባችሁ. . .» (ኤፌሶን 5:18)። ይህ ማለት ደግሞ እንደሚከተለው ነው:–

በመንፈስ መሞላት ማለት

- በየዕለቱ ለእኔነት ‹እንቢ›፥ ለመንፈስ ቅዱስ ‹እሺ› ማለት
- እግዚአብሔር የተሻለ ሕይወት እንድትኖር ይረዳህ ዘንድ ከመጠየቅ ይልቅ «ጌታ ሆይ፥ ዛሬ በምን መንገድ ላገልግልህ?» ማለት
- ለራስህ ከመኖር ይልቅ ለእርሱ መኖር
- «የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ» የሚል መሻት
- አመለካከትህ ራስህን ያማከለ ከሚሆን ይልቅ በየዕለቱ እግዚአብሔርን ያማከለ እንዲሆን መፍቀድ
- የራስህ ሕይወት ምኞት የተሞላበት እንዲሆን ከመጣር ይልቅ ሕይወትህን ለወንጌል ስርጭት መስጠት

በመንፈስ ለመሞላት ያ በድንገት የሚሆንበትን ዕለት መጠበቅ ይኖርብህ ይሆን?

የለም። በመንፈስ መሞላት አንድ ጊዜ ብቻ የሚከሰት ነገር አይደለም። በየዕለቱ የሚሆን ነው። ደግሞም ምርጫ ነው።

በመንፈስ መሞላት ማለት *አያንዳንዱን ዕለት* በእንዲህ ዓይነት ዝንባሌ መጀመር ነው።

ጌታ ሆይ፥ በዛሬው ቀን ዓላማዬ
መንፈስ ቅዱስን መታዘዝና ከኃጢአት መራቅ ነው።
ሕይወቴ አስቸጋሪ ቢሆን እንኳ
ወይም ደግሞ ብዙ ገንዘብ ቢኖረኝ ወይም ቢያንሰኝ
ጌታ ሆይ፥ በአንተው ድጋፍ ላገለግልህ እወዳለሁ።
ወደ ገሃነመ-እሳት በመጓዝ ላይ ላሉ ሰዎች
እንዴት የዘላለምን ሕይወት መቀበል እንደሚችሉ
እነግራቸዋለሁ።

እንደዚህ መጸለይ በጀመርኩ ጊዜ ገና የ17 ዓመት ወጣት ነበርኩ። መንፈስ ቅዱስ እያንዳንዱን የሕይወቴን ክፍል እንዲሞላ በተለይም

ከዚህ በታች የተዘረዘሩትን አራት ጉዳዮች በተመለከተ እንዲረዳኝ ጋበዝኩት።

1) **የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፦** «ከአሁን በኋላ ዝም ብዬ አላነበውም፤ መጽሐፍ ቅዱስን በጥልቀት ማጥናት እጀምራለሁ» በማለት ለእግዚአብሔር ቃል ገባሁ።

2) **ልጃገረዶች፦** በ17 ዓመቴ ከልጃገረዶች ጋር ኃጢአት ላለመፈጸም ቃል ኪዳኔን አደስኩ። በየዕለቱና በየስፍራው ቆንጆ ልጃገረዶችን ስለምመለከት ይህ በጣም አስቸጋሪ ነበር። ነገር ግን ለእነዚያ ፈተናዎች ሁሉ ‹አይሆንም› የሚል ምላሽ እንድሰጥ መንፈስ ቅዱስ ረዳኝ።

3) **ምስክርነት፦** ለእግዚአብሔር እንዲህ ስል ቃል ገባሁ። «በትምህርት ቤት ላሉ ጓደኞቼ ሁሉ ስለ ደኅንነት እነግራቸዋለሁ።» እስከዚያ ጊዜ ድረስ ስለ ኢየሱስ ለየትኛውም ጓደኛዬ አንሥቼበት አላውቅም ነበር። ገና ስጀምር እንዴት ፈርቼ ነበር! ነገር ግን ለአንዱ የመመስከር ዕድል ባገኘሁ ቁጥር እየቆየሁ እንዴት ደስ ይለኝ ነበር!

4) **ገንዘብ፦** እንደ ልጅ ቀበቶ እየሠራሁ በመሸጥ ጥቂት ገንዘብ አጠራቅሜ ነበር። በ17 ዓመቴ ገንዘቤን እንዴት መጠቀም እንዳለብኝ መንፈስ ቅዱስን መጠየቅ እንደሚኖርብኝ ተረዳሁ። ከዚያ በኋላ ለቤተ ክርስቲያናችን የወንጌል ስርጭት ለሚውለው ተቀማጭ መስጠት ጀመርኩ። ብዙ ጊዜ በእርግጥ የማያስፈልጉኝን ነገሮች ለመግዛት እፈተን ነበር። ስለዚህ መስጠት ቀላል አልነበረም።

አየህ ዮሴፍ፥ በመንፈስ መሞላት ማለት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስሜትን የሚቀሰቅስ ስብከት ስትሰማ ወይም ስትዘምር ብቻ የሚከሰት ጭርና አስደናቂ ስሜት አይደለም።

በመንፈስ ለመሞላት በየዕለቱ ከባድ ምርጫዎችን ማድረግ አለብህ። አስቸጋሪ ነው። ነገር ግን ለመኖር የተሻለው መንገድ ነው!

ልጄ ዮሴፍ፥ እንዲህ አድርግ። በሁሉም የሕይወት አቅጣጫዎች በመንፈስ የተሞላህ መሆንን ምረጥ። በየዕለቱ ያንኑ ምርጫ አድርግ! ከዚያ በኋላ የምትናፍቀውን ድልና ደስታ ትጨብጣለህ።

ውድ ብሩስ፥

ያልከኝን አደረግሁ! እያደርግሁትም ነው! በየዕለቱ መንፈስ ቅዱስን እንዲሞላኝና . . . የሕይወቴን አቅጣጫዎች ሁሉ እንዲቆጣጠር እጠይቀዋለሁ።

አሁንም ግን ትልቅ ችግር አለብኝ! ሴት ጓደኛዬን እንዴት የዘላለምን ሕይወት መቀበል እንደምትችል ነግሬያታለሁ። ጌታን ለመቀበል እንደምትወስን በእርግጥ ተስፋ አድርጌ ነበር። ነገር ግን በመጨረሻ እንቢ አለች። እንዲያውም እኔን «በጭራሽ ደግሜ ላይህ አልፈልግም» አለችኝ።

በጣም አዘንኩ!

በመንፈስ መሞላት ድልና ደስታን ያመጣልሃል ብለኸኝ ነበር። እስካሁን ድረስ ስለጨበጥኩት ድል እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤ ነገር ግን ደስታዬ ወዴት አለ?

ውድ ዮሴፍ፥

ስለ ሴት ጓደኛህ ምን እንደሚሰማህ ይገባኛል። ስለ እርሷ ተግተን መጸለይ ይኖርብናል።

ስለ ራስህ «ደስታ» አትጨነቅ። ይመጣል። የሴት ጓደኛህን አጥተሃል። ነገር ግን ከዓመታት በኋላ እግዚአብሔር ስለ ሰጠህ መልካም ሚስት ስታመሰግነው ብሰማ ብዙም አይደንቀኝም።

ሕይወት በአስቸጋሪ ገጠመኞች የተሞላች ናት። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ጌታህ ይሆን ዘንድ በምርጫህ ከገፋህበት እነዚያን ችግሮች ያሠለጥንህ ዘንድ ይጠቀምባቸዋል። ይህን የሚያብራራ ታሪክ ይኸውልህ፤ እንደምትወደውም እርግጠኛ ነኝ።

በጌታው የሠለጠነ ፈረስ

ከረዥም ዘመናት በፊት መኪኖች እንደአሁኑ መንገዶችን ሳያጥለቀልቁ አንድ ሠረገላና አራት ጎታች ፈረሶች ያሉት ሰው ነበረ። በሠረገላው ውስጥ ያሉት መቀመጫዎች በቆዳ ተለብጠዋል። ከሠረገላው ፊት የሚያምሩት አራት ፈረሶቹ ይቆማሉ። ፈረሶች በሚገባ የሠለጠኑ ናቸው። አሳዳሪያቸው እንዲሄዱ ሲያዝዝ በአንድነት ይነሣሉ። ዛቡን በቀስታ እንኳ ከጎተተ ሁሉም በአንድ ጊዜ ወደዚያው አቅጣጫ ይዘራሉ። «ቁም» ካላቸው ደግሞ በቀስታ አረጋግተው ሠረገላውን ያቆሙታል። እናም በየትኛውም ስፍራ ሠረገላው ሲቆም ፈረሶቹ

ለሚቀጥለው እንቅስቃሴ ዝግጁ ሆነው ይቆያሉ። ሣር አይግጡም፤ እግራቸውን እንኳ አያንቀሳቅሱም።

አንድ ቀን ባለቤቱ ሠረገላውን በመንገድ ላይ አቆመና አጥሩን ለማጠባበቅ ሄደ። ጋሪው በቆመበት በዚያው ስፍራ ሌሎች ሁለት ሰንጋ ፈረሶች ሣር ይግጡ ነበር። እነርሱም አራቱን ፈረሶች እንዲህ አሉአቸው። «ለምን ዝም ብላችሁ ትቆማላችሁ? ሣሩ ምን ያህል ለምለም እንደሆነ አታስተውሉምን? ይልቅ ኑ ከእኛ ጋር ተቀላቀሉ»።

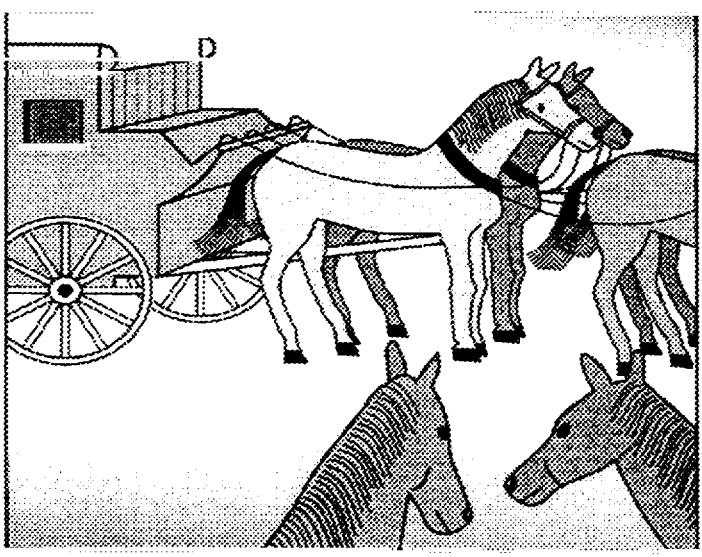
ነገር ግን አራቱ ፈረሶች ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ አልተመለከቱም። የጌታቸውን ድምፅ እየተጠባበቁ በዚያው ባሉበት ቆሙ።

«ኑ ከእኛ ጋር ተጫወቱ፤ በሩጫ እንወዳደር፤ ልትይዙን ሞክሩ!» በማለት ሁለቱ ፈረሶች እንደገና ሊያግባቧቸው ሞከሩ።

ፊታቸውን አዙረውም ሸመጠጡ፤ ነገር ግን ዞር ብለው ቢመለከቱ የተከተላቸው አልነበረም።

ስለሆነም «ጨዋታ የማትወዱት ስለ ምን ነው? መኮሳተራችሁስ ለምንድን ነው?» በማለት በሠረገላ ጎታቾቹ ፈረሶች ላይ ጮኹባቸው።

አሁንም አራቱ ፈረሶች አንዲት ቃል እንኳ ሊመልሱ አልሞከሩም። አሳዳሪያቸው እስኪመለስና እንሂድ እስኪላቸው ድረስ እዚያው ቆሙ።

ከሁለት ቀናት በኋላ ጌታው እነዚያን ሁለት ፈረሶች ያዛቸው። አንገታቸውን በገመድ አስሮም በረዥም አጥር ወደ ተከበበው የማሠልጠኛ ስፍራ ወሰዳቸው።

እነዚያን ለምለም ኮረብታዎች ለቅቀው ሲሄዱ ሁለቱ ፈረሶች በጣም አዘኑ! በማሠልጠኛው ስፍራ ከእግራቸው ሥር የሚያዩት ነገር ቢኖር ቡናማ ቀለም ያለው አቧራ ብቻ ነበር። ከአጥር ወደ አጥር ቢሮጡም ማምለጫ አላገኙም።

በሚቀጥለው ቀን ልምምዱን ለማስጀመር አሠልጣኞቹ መጣ፤ ልጓምን በአፋቸው ካስገባ በኋላ ትእዛዛትን ሰጣቸው። ፈረሶቹም እንዲህ አሰቡ። «ይህ ሥልጠና አስፈሪ ነው? ከለምለሙ መስክ ተገልለን እንዲህ ዓይነት አሳዛኝ ሥራ ውስጥ የተዘፈቅነው ስለ ምንድን ነው!»

በመጨረሻም አንዱ ፈረስ ለሌላኛው እንዲህ አለው። «ይህን አጥር ጣላሁት። ነጻነቴን ÷ ለምለሙን መስክና የወንዙን ንጹሕ ውኃ እፈልጋለሁ። ከዚህ በኋላ ተጨማሪ ሥልጠና አልፈልግም።»

ከዚያ በኋላ አንድ ቀን በሩ ተከፍቶ አገኘው። በደስታ ወደ ለምለሙ መስክ ሸመጠጠ።

ሌላውም ፈረስ እንዲሁ የማምለጥን አጋጣሚ አግኝቶ ነበረ። ነገር ግን ለመቆየትና የጌታውን ፈቃድ ለማድረግ ወሰነ።

አሠልጣኙ አምልጦ የሄደውን ፈረስ እንዲመለስ አላስገደደውም። ይልቁንም ለመሠልጠን የመረጠውን ፈረስ ማለማመዱን ቀጠለ።

ላምንታት ባለፉ ቁጥር ልምምዱ የበለጠ እየጠነከረ ሄደ። ያም ሆኖ ግን ይህ ፈረስ የጌታውን ፈቃዶች ሁሉ ማድረግን እየተማረ ነበር።

በመጨረሻ ልምምዱ አበቃ። አዲስ የሠለጠነው ፈረስም ቀደም ብለው የጌታቸውን ሠረገላ ይጎትቱ ከነበሩት ፈረሶች ጋር እንዲቀላቀል ተፈቀደለት።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ከሥልጠናው ጠፍቶ የሄደው ፈረስ በዛፍ ጥላ ሥር በመዝናናት ላይ እያለ በድንገት የዚያ ጌታ ሠረገላ መንገዱን አቋርጦ ሲመጣ ተመለከተ። እናም ሠረገላውን ከሚጎትቱት ውብ ፈረሶች አንዱ የእርሱ ባልንጀራ እንደሆነ አስተዋለ።

«ያ ባልንጀራዬ የከበረው እኔ ግን የተናቅሁት ስለ ምንድን ነው?» ሲል ለራሱ አጉረመረመ። «ጌታው ለምን የእርሱን ሠረገላ የመጎተት አስደሳች ኃላፊነትን አልሰጠኝም? ዳሩ ግን ግድ የለኝም። እኔ ነፃ ነኝ። ያ ዕድለ-ቢስ ባልንጀራዬ ከሠረገላው ጋር በገመድ ተጠፍሯል።

ያም ሆኖ ግን ደስተኛ ይመስላል። ግን ልዩነት አያመጣም፣ እኔ ነፃ ነኝ!»

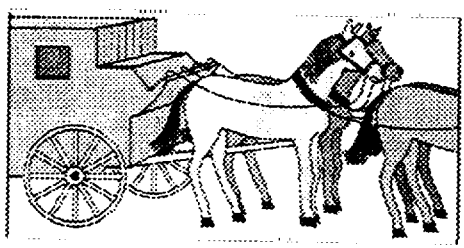
በሚቀጥለው ዓመት ዝናብ አልነበረም። ለምለም የነበሩት መስኮች ቡናማ ሆኑ። ወንዞችም ደረቁ።

ከማሠልጠኛው ጠፍቶ የሄደው ፈረስ ሣር ፍለጋ ከቦታ ቦታ ተንከራተተ። ግን ምንም አላገኝም።

አንድ ቀን ትንሽ የሚበላ ነገር ፍለጋ የደከሙ እግሮቹን እየጎተተ ይሄድ ነበር. . . ከዚያ በኋላ የአሳዳሪው ሠረገላ በመንገዱ ላይ በፍጥነት ሲሽከረከር አየ። የእርሱ ባልንጀራ ከአራቱ ፈረሶች አንዱ ነበር። እናም አሁን ድረስ ጤናማ ነው!

«ባልንጀራዬ ሆይ» አለ በጩኸት ጠፍቶ የሄደውና የደከመው ፈረስ «በእነዚህ የድርቅ ቀናት እንዴት ጤናማና ጠንካራ መሆን ቻልክ? የትም ስፍራ የመሄድ መብት ቢኖረኝም ዛሬ ብፈልግም እኔ ምንም የሚበላ አላገኘሁም። ምግብ ከየት ታገኛለህ? በጣም አምሮብሃል፤ ነገር ግን በዚያ በረኸም አጥር የተከበበ ቀፋፊ የማሠልጠኛ ስፍራ እንደቆየህ አውቃለሁ። እናም ለጌታህ የመታዘዝ ግዴታ ነበረብህ»።

ተጠያቂው ፈረስም እንዲህ ሲል መለሰለት። «ጌታዬን ለመታዘዝ ያስገደደኝ የለም፤ ግን ለእርሱ መታዘዝ ያስደስተኛል። ሥልጠናው ከባድ ነበር፤ ግን ጌታዬ ይወደኛል። በእጁም ይመግበኛል»።

ዮሴፍ፣ ልጄ፣ መንፈስ ቅዱስ መልካም ጌታ ነው።

ከእርሱ ሥልጠና ፈጽሞ አትሽሽ።

በየዕለቱ ለእርሱ ለመታዘዝ ውሳኔህን አድስ!

ያ ቀላል አይሆንም።

ለተለያዩ ኃጢአቶች «አይሆንም» ማለት በተለይም

ወጣቶችን ሁሉ የሚፈትነውን የግብረ-ሥጋ ግንኙነት ኃጢአት
መሸሽ አስቸጋሪ እንደሆነ ሁልጊዜም ትረዳለህ።
ነገር ግን ጌታህን መታዘዝ ስትቀጥል፥
ሕይወትህ በሙሉ እየተለወጠ ይሄዳል፥
እናም አንድ ቀን የጋብቻህ ጉዳይ ይሻሻላል፥
ስለሆነም እንዲህ ትላለህ፥
«ጌታዬን መታዘዝ ‹ግዴታ› አይደለም፤
እርሱን መታዘዝ ደስ ያሰኘኛል።»

ውድ ብሩስ፥

ጌታዬ ከሚሰጠው ሥልጠና በጭራሽ ሸሽቼ አልሄድም! ለትልልቆችና ለልጆች ሁሉ የፈረሱን ታሪክ እየነገርኩ ነው። ሁሉም እየተረዱት ነው። «በተለይም ሥልጠናው ከባድ ነበር፤ ግን ጌታዬ በእጁ ይመግበኛል» የምትለዋን ክፍል በጣም ይወዱታል።

ዛሬ አእምሮዬ በጥልቅ እንደተረበሸ ልነግርህ ይገባኛል። በአውቶቡስ ላይ ያገኘሁት አንድ ሰው ከአንድ ሰዓት ለማያንስ ጊዜ በመንፈስ መጠመቅ እንዳለብኝ አስረዳኝ።

ብሩስ፥ በመንፈስ ቅዱስ አልተጠመቅሁም ነበር እንዴ?

‹በመንፈስ መጠመቅ› የሚባለው ‹በመንፈስ መሞላት› ከተባለው ጋር አንድ ነውን?

ውድ ጆ

አዎን አንተ በመንፈስ ተጠምቀሃል።

የለም፥ «መጠመቅ» የሚለው ከ«መሞላት» ጋር አንድ አይደለም። በመንፈስ «መጠመቅ» ማለት መንፈስ ቅዱስ በአንተ ውስጥ ሊኖር መምጣቱን ያመለክታል።

ዮሴፍ፥ አንተ በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቅኸው ከብዙ ሳምንታት በፊት ጌታን በተቀበልህበት ወቅት ነበር። በዚያ ቀን መንፈስ ቅዱስ በአንተ ውስጥ መኖር ጀመረ።

ስለዚህ በአውቶቡስ ላይ ያገኘህ ሰው እንዲያስፈራራህ አትፍቀድለት።

አንተ በእርግጠኝነት በመንፈስ ተጠምቀሃል።

በ1ኛ ቆሮንቶስ 12፡13 ጳውሎስ ሁሉም ክርስቲያኖች በመንፈስ የተጠመቁ መሆናቸውን ገልጾአል። ከተለያየ ዘር ብንሆንም እንኳ ያ ምንም ለውጥ እንደማያመጣ ተናግሯል። . . . አንድ አካል ነን። ለምን? ምክንያቱም በአንድ መንፈስ ተጠምቀናል።

> «አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን. . . እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና» (1ኛ ቆሮንቶስ 12፡13)።

«እኛ ሁላችን» የሚሉትን ቃላት ልብ በል። ጳውሎስ «አንዳንድ ክርስቲያኖች በመንፈስ ተጠምቀዋል፤ አንዳንዶቹ ግን አልተጠመቁም» አላለም። ያለው እንዲህ ነው፥ «እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ ተጠምቀናል»።

ዛሬ አንዳንድ ሰዎች እንዲህ ዓይነት ነገሮችን ሲናገሩ መስማት ያሳዝናል። «በእኛ ቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ በሙላት ይሠራል፤ ነገር ግን አንዳንድ አብያተ ክርስቲያን በመንፈስ ያልተጠመቁ ብዙ አማኞች አሉአቸው»።

ሙሉውን መጽሐፍ ቅዱስ ስንመለከት «በመንፈስ መጠመቅ» የሚሉት ቃላት በሰባት ቦታዎች ተጠቅሰዋል። ጥቅሶቹ ማቴዎስ 3፡11፤ ማርቆስ 1፡8፤ ሉቃስ 3፡16፤ ዮሐንስ 1፡33፤ የሐዋ. 1፡5፥ 11፡15–16፤ 1ኛ ቆሮ. 12፡13 ናቸው። እነዚህ ጥቅሶች እያንዳንዱ እውነተኛ ክርስቲያን በመንፈስ እንደተጠመቀ በግልጽ ያመለክቱናል።

ውድ ብሩስ፥

አሁን ግራ ተጋብቻለሁ። በመንፈስ «በመሞላት» ና በ«መጠመቅ» መካከል ያለው ልዩነት ገብቶኝ እንደሆነ እርግጠኛ አይደለሁም።

ጌታን በተቀበልኩበት ቀን በመንፈስ ተጠምቄያለሁ፤ ይህም ማለት መንፈስ ቅዱስ በእኔ ውስጥ ለመኖር መጥቷል።

አሁን በክርስትና ሕይወት ጉዞዬን ቀጥያለሁ። በየዕለቱ «በመንፈስ መሞላት»ን መምረጥም አለብኝ። ይህ ማለት ደግሞ ሁሉንም የሕይወት አቅጣጫዎች ለእርሱ መስጠት ማለት ነው።

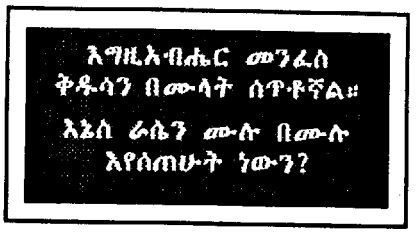
ስለሆነም እኔ በመንፈስ የተጠመቅሁ ነኝ፤ ምክንያቱም እርሱ በውስጤ አለ። ሕይወቴን ለእርሱ መስጠት እስከቀጠልኩ ድረስ በመንፈስ የተጠመቅሁ ነኝ።

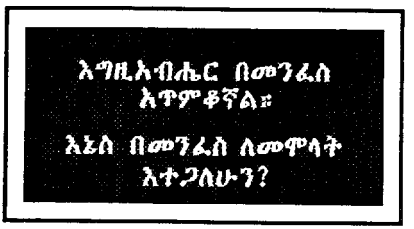
እንዲያ ነው?

ውድ ዮሴፍ፥

በትክክል እንዲያ ነው! እግዚአብሔር የእርሱን ድርሻ ፈጽሟል። መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶሃል።

አሁን አንተ የራስህን ድርሻ መወጣት አለብህ። ራስህን በመስጠት መቀጠል አለብህ። (እናም በእርሱ የተሞላህ ትሆናለህ።)

ዮሴፍ፥ አሁን ለአንተ አዲስ ጥያቄ አቀርባለሁ። ይህን ለመመለስ ጥረት አድርግ። በርካታ ክርስቲያኖች ደካማ የሆኑት ለምንድን ነው?

ውድ ብሩስ፥

ጥሩ ጥያቄ ነው! ጌታን ከተቀበልኩበት ዕለት ጀምሮ ብዙ ክርስቲያኖች ደክመው ሳገኛቸው በጣም እደነግጥ ነበር። የእሱድ አምልኮ ይካፈላሉ፤ ነገር ግን ለጓደኞቻቸው አይመሰክሩም፥ ለእግዚአብሔር ሥራ ጊዜያቸውንና ገንዘባቸውን እንደሚገባ አይሰጡም። መጽሐፍ ቅዱሳቸውን አያጠኑም፥ በጸሎት ፕሮግራሞች የሚካፈሉት በጣም አልፎ አልፎ ነው። እናም በቤታቸው ደስታ የለም። ምክንያቱም እንደ ባልና ሚስት ፍቅርና መከባበር በመካከላቸው የለም።

የማስበው እንደሚከተለው ነው፡-

ደካማ ክርስቲያኖች

በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ፡- ደካማ ክርስቲያኖች እንኳ በውስጣቸው መንፈስ ቅዱስ ይኖራል።

በመንፈስ ቅዱስ አለመሞላት፡- ደካማ ክርስቲያኖች ሁልጊዜም ለመንፈስ «አይሆንም» የሚሉ ሲሆኑ ለእኔነት ግን ምላሻቸው «እሺ» ነው። በመንፈስ ከመሞላት ይልቅ በአብዛኛው በእኔነት የተሞሉ ናቸው።

ውድ ዮሴፍ፥

መልስህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ሙሉ በሙሉ ይስማማል።

ጳውሎስ ለደካማ ክርስቲያኖች እንዲህ ብሏል።

«እኔም፥ ወንድሞች ሆይ፥. . . ሕፃናት እንደ መሆናችሁ እንጂ መንፈሳውያን እንደ መሆናችሁ ልናገራችሁ አልቻልሁም. . . . ወተት ጋትኋችሁ. . .» (1ኛ ቆሮንቶስ 3:1–2)።

«ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን?» (1ኛ ቆሮንቶስ 6:19)።

«መንፈስ ይሙላባችሁ. . . ሚስቶች ሆይ. . . ለባሎቻችሁ ተገዙ፤ ባሎች ሆይ. . . ሚስቶቻችሁን ውደዱ፤ ልጆች ሆይ፥ ለወላጆቻችሁ ታዘዙ፤ . . . አባቶች ሆይ፥ ልጆቻችሁን በጌታ ምክርና በተግሣጽ አሳድጉአቸው» (ኤፌሶን 5:18–25፥ 6:1–4)።

ጳውሎስ ለደካማ ክርስቲያኖች ሲጽፍ «እናንተ ክርስቲያኖች ሆይ፥ ደካሞች ናችሁ፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ የለም» እንዳላለ ልብ በል።

በዚያ ፈንታ ግን እንዲህ ተናገረ። «ሕፃናት ናችሁ፥ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ እንዳለ አታውቁምን? መንፈስ ይሙላባችሁ»።

በመንፈስ መሞላትን በሚመርጡ ጊዜ (በእኔነት ከመሞላት ይልቅ) በሚከተሉት መንገዶች እንደሚለወጡ ነግሯቸዋል፦

ሚስቶች ባሎችን በሚያከብሩበት አኳኋን

ባሎች ሚስቶቻቸውን በሚያከብሩበት መንገድ

ልጆች ለወላጆቻቸው በሚታዘዙበት አካሄድ

አባቶች ልጆቻቸውን በምክር በሚያሳድጉበት ዘዴ።

ደካማ ክርስቲያኖች የደስታ ቁልፍ ምን እንደሆነ ሊረዱ ይገባል። ይኸውም *በእኔነት ከመሞላት ይልቅ በመንፈስ መሞላት* ነው።

ውድ ብሩስ፥

ዛሬ በጣም ተጨንቄያለሁ። በልሳን መናገር እፈልጋለሁ፤ ግን አልሆነልኝም። ሰዎች ሊረዱኝ ቢሞክሩም እንኳ ምንም ጠብ ያለ ነገር የለም። ለምን? በእኔ በኩል ችግር ይኖር ይሆን?

ይህ ሁሉ የሆነው አንድ አሜሪካዊና ባለቤቱ እኔ የምሠራበትን ቤተ ሙከራ ለመጎብኘት በመምጣታቸው ነው። ቤተ ሙከራውን

እያዞርኩ ሳስጎበኛቸው ሳለ እንዲህ ሲሉ ነገሩኝ። «አሥር ሚሊዮን አሜሪካውያን ከአልኮል ጋር በተያያዙ በሽታዎች ይሠቃያሉ»።

እኔም «ጌታን እስከተቀበልኩበት ቀን ድረስ አልኮል የእኔንም ሕይወት እያበላሸ ነበር» አልኩኝ። ስለ ክርስቶስ የበለጠ መናገር ፈራሁኝ። ለነጮች መመስከር ለእኔ ይከብድብኛል። ለምን እንደ ሆነ ግን አላውቅም።

ወዲያውኑ ሁለቱም «ክርስቲያን ነህ! እግዚአብሔር ይመስገን! እኛም እንዲሁ ነን!» በማለት አደነቁ።

አቅፈውኝም እንዲህ አሉኝ «ተመልከት፥ የምሳ ሰዓት ደርሶአል፤ ከእኛ ጋር ለምሳ ወደ አረፍንበት ሆቴል እንሂድ»።

እየተመገብን ሳለም «መንፈስ ቅዱስን ተቀብለሃል? » ሲሉ ጠየቁኝ።

«አዎን» ብዬ መለስኩ።

«እስኪ ንገረን» አሉኝ በመደነቅ።

እኔም እንዲህ ተናገርኩ፥ «ጌታን በተቀበልኩ ዕለት ደኅንነትንና መንፈስ ቅዱስን ተቀብያለሁ»። ከዚያም የማስታውሰውን ጥቅስ ጠቀስኩላቸው።

> «እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል፥ ይኸውም የመዳናችሁን ወንጌል፥ ሰምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ፥ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ» (ኤፌሶን 1፡13)።

«በልሳኖች ተናግረህ ታውቃለህ?» ብለው ጠየቁኝ።

«በጭራሽ» ነበር ምላሼ።

ፊታቸው ኮስተር አለ፤ እንዲህም አሉኝ «መንፈስ ቅዱስን የሚቀበል ሰው ሁሉ በልሳን መናገር አለበት። በራሳችን ሕይወት ይህንን አይተናል፤ በመቶ በሚቆጠሩ ሌሎች ሰዎችም እንዲሁ »።

ከዚያም ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው በልሳኖች የተናገሩባቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች አሳዩኝ (የሐዋርያት ሥራ 2፡4፤ 10፡44-46 እና 19፡6)።

«አባካህን ዮሴፍ» አሉኝ በመቀጠል «እጆቻችንን እንጫንብህ፤ ስንጸልይልህ- መንፈስ ቅዱስን ትቀበላለህ፤ በልሳኖችም ትናገራለህ፤ ልሳኖች ማስረጃዎች ናቸው»።

እጃቸውን ከጫኑ በኋላ እንዲህ አሉኝ። «መናገር ጀምር፥ ግን በእንግሊዝኛ አይደለም፤ ልሳንህን አፍታታ፤ ማንኛውንም ድምፅ አውጣ»።

ብዙ ድምፆችን አወጣሁ፤ ግን ምንም ዓይነት ልሳን አልመጣም። አሁን ጭንቀትና ተስፋ መቁረጥ ተጭኖኛል።

ውድ ዮሴፍ፥

አትጨነቅ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ለአንተ የሚሆን ማበረታቻ አለው።

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው በልሳኖች ስለተናገሩ ሰዎች ሦስት ጊዜ መጻፉ እውነት ነው (የሐዋርያት ሥራ 2፡4፤ 10፡44–46 እና 19፡6)። በዚያው መጽሐፍ ላይ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ነገር ግን በልሳኖች መናገራቸው ያልተወሳበትም ክፍል መኖሩ እውነት ነው (የሐዋርያት ሥራ 4፡31፤ 8፡17፤ 9፡17–18፤ 13፡52)።

ስለሆነም «መንፈስ ቅዱስን የሚቀበል ሰው ሁሉ በልሳኖች ይጸልያል» ወይም ደግሞ «ልሳኖች ማስረጃዎች ናቸው» ማለት አይገባንም።

ሮሜ 12፡4–8 እና 1ኛ ቆሮንቶስ 12፡4 እስከ 13፡1 ያለውን ስናነብ በልሳን መናገር ለጥቂት ክርስቲያኖች የተሰጠ ስጦታ እንደሆነ ትረዳለህ። ሌሎቹ ክርስቲያኖች ሌሎች ስጦታዎችን ይቀበላሉ።

ዮሴፍ፥ አንተም ስጦታዎችን ተቀብለሃል። ምናልባትም «አስተማሪ» ልትሆን ትችላለህ (1ኛ ቆሮንቶስ 12፡28)፥ ወይም የ«መስጠት» ስጦታ ይኖርሃል (ሮሜ 12፡8)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማገልገልህን በቀጠልክ መጠን ምን ስጦታዎች እንዳሉህ መለየት ትጀምራለህ።

ደግሞም በቤተ ክርስቲያንህ ያሉ ወንድሞችና እኅቶች አንተ የሌለህ ዓይነት ስጦታ እንዳላቸው ታስተውላለህ። አንተ ከእነርሱ ጋር መሥራት ይገባሃል፤ እነርሱም ከአንተ ጋር መሥራት ይኖርባቸዋል። እናንተ በአንድነት አካል ናችሁ።

አካል ሁሉ ዓይን ቢሆን. . . (1ኛ ቆሮ. 12፡17)

ሁሉም ሰው በልሳኖች የመናገር ስጦታ ቢኖረውና የምሕረት፥ የአገዛዝ፥ ወይም የአገልግሎት ስጦታ ያለው ሰው ባይገኝ ያቺ ቤተ ክርስቲያን ምን ዓይነት መልክ ይኖራታል? (ሮሜ 12፡6–8)።

በሰው አካል ውስጥ ዓይን እጅን

«አታስፈልገኝም» ልትለው አትችልም (1ኛ ቆሮንቶስ 12፡21)።

በተመሳሳይ መንገድ እኛ ክርስቲያኖች «ሁሉም ሰው የእኔን ስጦታ ማግኘት አለበት፤ ምክንያቱም ጥልቅ መንፈሳዊ ልምምድን ያስገኛል» ከሚል አመለካከት ርቀን በአንድነት መሥራት አለብን።

ዮሴፍ፥ አሜሪካውያን ወዳጆችህ ሁሉም ክርስቲያን በልሳኖች የመናገር ስጦታ ሊኖረው ይገባል ብለው በማሰባቸው አዝናለሁ። ያንን አትመን። መጽሐፍ ቅዱስህን ማንበብ ቀጥል፤ ለእግዚአብሔርም ሦስት ነገሮችን ቃል ግባ፡–

1) የሰጠኸኝን ስጦታዎች ሁሉ እጠቀማለሁ፤ እናም የተለያየ ስጦታ ካላቸው አማኞች ጋር ሆኜ አገለግልሃለሁ። እንደ አካል ተባብረን እንሠራለን።

2) እኔ የሌለኝን ስጦታ በሌሎች ዘንድ ባየው በዚህ ቅናት አይይዘኝም (1ኛ ቆሮንቶስ 12፡15)።

3) የእኔ ዓይነት ስጦታ የሌላቸውን ሰዎች ዝቅ አድርጌ አልመለከትም (1ኛ ቆሮንቶስ 12፡21–25)።

ውድ ብሩስ፥

ደብዳቤህ አበረታቶኛል። ግን በጥቂቱ ነው። አሁንም ታች እንደወረድኩ ነው። ብዙ ጊዜ አሜሪካውያኑ ወዳጆቼ የነገሩኝን እያስታወስኩ እንዲህ በማለት እደነቃለሁ። «እውነት በእኔ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ አለ?»

እስካሁን ምንም የተለየ ነገር አላጋጠመኝም።

በቤተ ክርስቲያን አንዳንድ ወገኖች አስደናቂ ልምምዶችን አሳልፈዋል። አንዲት ልጃገረድ «ባለፈው ሳምንት ከእሑድ ፕሮግራም በኋላ እግዚአብሔርን ማምለኬን ለመቀጠል ወደ ኋላ ቀረሁ፤ በድንገትም በቃላት ሊገለጽ በማይችል ደስታ ተሞላሁ። ከዚያም በራእይ ኢየሱስን ከአጠገቤ ተቀምጦ አየሁት» በማለት መስክራለች።

ሌሎችም የቤተ ክርስቲያን ወጣቶች ዓይነታቸው የበዛ ልዩ ልምምዶችን አሳልፈዋል።

ነገር ግን አንዳንዶቻችን ምንም አላየንም።

አሁን እኛ ወጣቶች ተከፋፍለናል፤ አንዳንዶች በልምምዶቻቸው ሲኩራሩ. . . ሌሎቻችን ደግሞ ምንም ባለማየታችን የበታችነት እየተሰማን ነው።

ውድ ዮሴፍ:

እባካችሁ «ልዩ ልምምዶች» እንዲከፋፍሉዋችሁ አትፍቀዱ። ልዩ ልምምድ ውስጥ ለገቡና እዚያ ደረጃ ም ላልደረሱ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል እንመልከት።

ሀ) ልዩ ልምምድ ውስጥ ለገቡ ክርስቲያኖች

ሐዋርያው ጳውሎስ «ወደ ሦስተኛው ሰማይ መነጠቁን» እንደ ልምምድ ያነሣው አንድ ጊዜ ብቻ ነው (2ኛ ቆሮንቶስ 12:2)። ያም ሆኖ ግን እንዲህ አልተናገረም። «ሁሉም ክርስቲያኖች የዚህ ዓይነት ልምምድ ያሻቸዋል፡ ምክንያቱም የኃይል ቁልፍ ነውና።» በዚያ ፈንታ ጢሞቴዎስ ለተባለው ወጣት ለብርቱ የክርስቲያን ሕይወት ሦስት ደረጃዎች እነዚህ ናቸው ይለዋል።

> ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ እንዲህ ይለዋል:-
>
> 1) በጌታችን ምስክርነት አትፈር፣ ስለ ወንጌል አብረኸኝ መከራን ተቀበል (2ኛ ጢሞቴዎስ 1:8)።
>
> 2) ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ራስህን ስጥ (2ኛ ጢሞቴዎስ 2:15 እና 3:16)።
>
> 3) ከክፉ የጎልማሳነት ምኞት ሽሽ፣ ጽድቅን ተከተል (2ኛ ጢሞቴዎስ 2:22)።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ «ልዩ ልምምድ ያስፈልግሃል» አስካላለው ድረስ እኛም «እያንዳንዱ ሰው እኔ የደረስኩበት ልምምድ ያሻዋል» ማለት የለብንም። ይልቁንም ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የነገረውን በተመሳሳይ መልኩ ለሰዎች ማስተላለፍ አለብን። እነርሱም ምስክርነት፥ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፥ ከኃጢአት መሸሽና ጽድቅን መከተል ናቸው።

ለ) ልዩ ልምምድ ውስጥ ላልገቡ ክርስቲያኖች

የተለየ ልምምድ ባይኖርህም አትጨነቅ፣ መንፈስ ቅዱስ በአንተ ውስጥ ስለመኖሩ እግዚአብሔርን አመስግን። በየዕለቱ በመንፈስ ቅዱስ መሞላትን ምረጥ።

የዮሐንስ ወንጌል፥ ቆላስይስ ምዕራፍ ሦስት፥ ኤፌሶን፥ 1ኛና 2ኛ ጢሞቴዎስ፥ ዘፍጥረትና ሉቃስን አጥና። ለክርስቶስ በድፍረት ኑር!

ልዩ ልምምዶች ሁሉ ከእግዚአብሔር ናቸውን?

በቅርቡ መጋቢያችን ከመጽሐፍ ቅዱስ እያነበበ ሳለ አንዲት ወይዘሮ መሳቅ ጀመረች። በኋላም «የምስቀው በመንፈስ ነበር» ስትል ተናገረች።

የሴትየዋ ልምምድ በእርግጥ ከእግዚአብሔር ነበርን? በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ እንዲህ ያለ ልምምድ እናገኛለን?

በሉላ ጊዜ በፕሮግራሙ መካከል አንድ ሰው በመሬት ላይ ወደቀ። መንፈስ ቅዱስ ነክቶኝ ነው ሲልም ተናገረ። ነገር ግን ሰኞ ዕለት የኃጢአት ሕይወቱን ቀጠለ።

እነዚህ ዓይነት ልምምዶች ከመንፈስ ቅዱስ ናቸው ብለን ማመን ይገባናልን? መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል።

«ወዳጆች ሆይ፥ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፥ ነገር ግን
መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ»
(1ኛ ዮሐንስ 4፡1)።

አንድ ልምምድ ከእግዚአብሔር ነው ማለት የሚቻለው፦

ሀ) መጽሐፍ ቅዱስ ከዚያ ልምምድ ጋር የሚስማማ ከሆነ (2ኛ ጢሞቴዎስ 3፡16)።

ለ) ልምምዱ ያንን ሰው በቅድስናና እግዚአብሔርን በመምሰል እንዲኖር ከረዳው ብቻ ነው (ማቴዎስ 7፡22-23)።

የመንፈስ ፍሬ፦ ወደ ተለየ ልምምድ ውስጥ መግባትና አለመግባታችን ልዩነት አያመጣም። እኛ ሁላችን የግድ ልንፈጽመው የሚገባን ነገር ግን «በመንፈስ ፍሬ» ማደግ ነው።

> **የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፥ ደስታ፥ ሰላም፥**
> **ትዕግሥት፥ ቸርነት፥ በጎነት፥ . . .**
> **ራስን መግዛት ነው (ገላትያ 5፡22)።**

ውድ ብሩስ፦

ባለፈው ወር የዓመት ዕረፍቴን ወሰድኩና ከሌሎች ስድስት ወጣቶች ጋር ለቤተ ክርስቲያን ተከላ 400 ኪሎ ሜትሮች ወደሚርቅ

አንድ ቦታ ሄድኩኝ። ወደ ቤት በመመለስ ላይ ሳለሁ ነበር በወባ መለከፌን ያወቅሁት። ከዚያ የተነሣ ሦስት ቀን ሆስፒታል ተኛሁ።

ከዚያ በኋላ ዛሬ ደብዳቤህን ተቀበልኩ። የመንፈስ ፍሬን በተመለከተ ያነሣኸው በእርግጥም ልቤን ነክቶኛል። እውነቱን ለመናገር ብዙዎቹ እነዚህ ፍሬዎች በሕይወቴ አይታዩም። በቤተክርስቲያን ተከላ ጉዞአችን እንኳ ከወጣቶች ጋር እርስ በርስ እንጋጭ ነበር። ለዚህ መንስዔው እኔ መሆኔን ምክንያቱም ትዕግሥትና ቸርነት ስለሌለኝ እንደሆነ አውቄያለሁ። ስለዚህ ነገር ሳስብ እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ እውነተኛ ክርስቲያን መሆኔንም እጠራጠራለሁ።

ውድ ዮሴፍ፥

አትጨነቅ፤ አንተ ክርስቲያን ነህ። ይህን ያወቅሁት ለዘላለም ሕይወት ያለህ ተስፋ የኢየሱስ መሥዋዕትነት እንደሆነ ስለምታምን ነው።

ታዲያ ኃጢአትን መተው ለምን አዳገተህ? ምላሹ ይህ ነው። አሁን አንተ ክርስቲያን ነህ፤ መንፈስ ቅዱስም በውስጥህ አለ። ነገር ግን ኃጢአተኛው ተፈጥሮህ አሁንም ኃጢአትን እንድታደርግ ይለማመጥሃል።

ክርስቲያን ከመሆንህ *በፊት* መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ አልነበረም። ስለሆነም ኃጢአተኛው ተፈጥሮ በሕይወትህ ይገዛ ነበር። በእነዚያ ቀናት ድል ማድረግ አትችልም ነበር። ኃጢአተኛው ተፈጥሮህ ሁልጊዜም ይቆጣጠርህ ነበርና (ሮሜ 6:6)።

አሁን ክርስቲያን ነህና ሕይወትህ ፈጽሞ የተለየ ነው። ጌታን በተቀበልክ ዕለት መንፈስ ቅዱስ ተሰጥቶሃል። እናም ሰንሰለትህን በጥሶ ከኃጢአተኛው ተፈጥሮ ነፃ አውጥቶሃል። አሁን ኃጢአተኛ ተፈጥሮህ ኃጢአትን እንድታደርግ *ሊያስገድድህ* አይችልም። *ሊጋብዝህና ሊፈትንህ* ይችላል፤ *ሊያስገድድህ* ግን አይችልም።

ስለሆነም በአንተ ውስጥ አሁን ጦርነት ይካሄዳል። ይኸውም በአንተ ኃጢአተኛ ተፈጥሮና በመንፈስ ቅዱስ መካከል ነው። በየዕለቱ ያ ውጊያ ይሰማሃል።

ኃጢአተኛው ተፈጥሮህ ወደ ኋላ እንድትሄድና ድሮ ደስ ትሰኝባቸው ወደ ነበሩት ኃጢአቶች እንድትመለስ ይጋብዝሃል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን እንድትታዘዝ ያበረታታሃል።

> [17]«ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና፥
>
> እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ. . .
>
> [19]የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው እርሱም ዝሙት፥
>
> [20]ጣዖትን ማምለክ፥ ምዋርት፥ ጥል. . .
>
> [21]ምቀኝነት፥ መግደል፥ ስካር፥ ዘፋኝነት፥ ይህንም የሚመስል ነው።
> አስቀድሜም እንዳልሁ እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ
> የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም።
>
> [22]የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፥ ደስታ፥ ሰላም፥ ትዕግሥት፥ ቸርነት፥
> በጎነት. . .ራስን መግዛት ነው»
>
> (ገላትያ 5፡17-22)።

አዎን ክርስቲያናዊ ሕይወት አስቸጋሪ ጦርነት ነው። እናም ይኸው ውጊያ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ በየዕለቱና እስከ ሞት ድረስ ይቀጥላል።

በመንግሥተ ሰማይ ኃጢአተኛ ተፈጥሮ አይኖረንም። ነገር ግን በምድር ሳለን እኛ ክርስቲያኖች ከዚያ ተፈጥሮ ፈተናዎች ጋር እንዋጋለን።

ስለሆነም ዮሴፍ፥ ቸርና ታጋሽ መሆን ሲሳንህ አትደነቅ። ክርስቲያን መሆንህም አትጠራጠር።

በውስጥህ ኃጢአተኛው ተፈጥሮና መንፈስ ቅዱስ መኖራቸውን ተገንዘብ። እናም ኃጢአተኛው ተፈጥሮህ ኃጢአትን እንድትሠራ ሲለምንህ እንኳ መንፈስ ቅዱስን ለመታዘዝ ምረጥ።

ኃጢአተኛው ተፈጥሮህ ዕርቃናቸውን የሆኑ ልጃገረዶች ምስል እንድትመለከት ሲጠይቅህ ያንን ለመፈጸም እንቢ ማለት ትችላለህ። ኃጢአተኛው ተፈጥሮህ አሁን የአንተ ጌታ ስላልሆነ እንቢ ለማለት በቂ ኃይል አለህ። እግዚአብሔር ሰንሰለቱን በጥሷል። ነፃ ነህ! «እንቢ» ለማለት የሚያስችል ኃይል አለህ።

የክርስቲያን ሕይወት

የተወለድከው ኃጢአተኛ ተፈጥሮን ይዘህ ነው። ያ ተፈጥሮ ጌታን እስከተቀበልክበት ቀን ድረስ ሲቆጣጠርህ ኖሮአል። ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶሃል፤ ነጻም አውጥቶሃል። አሁን ያ ኃጢአተኛ ተፈጥሮ ሊለምንህ ይችላል፤ ሊያስገድድህ ግን አይችልም።

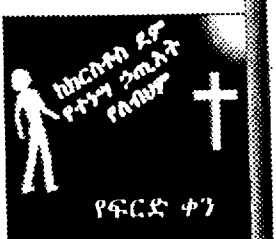
በየዕለቱ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔርን በመታዘዝና በትሕትና እንድታድግ ያበረታታሃል። . . . ኃጢአተኛው ተፈጥሮ ግን «ኃጢአት መዝናኛ ቀልድ ነው» እያለ ይነግርሃል። ነጻ እስከ ሆንህ ድረስ ማንን እንደምትታዘዝ መምረጥ ይኖርብሃል። ስለሆነም በጥንቃቄ ምረጥ! ኃጢአት ሕይወትህን ያበላሻል።

እግዚአብሔር የአኗኗር ዘይቤህንና ቤትህን ሊለውጥ ይፈልጋል። ራስህን በኃጢአት ውድቀት ውስጥ ካገኘኸው ተናዘዝ፤ ከዚያም ተመለስ። የክርስትና ሕይወትህን ፈጽሞ አትተው። እስከ ፍርድ ቀን ድረስ በየዕለቱ በውጊያ ሕይወት ቀጥል። . . . እግዚአብሔርም እንዲህ ይልሃል፥ «በክርስቶስ ደም ታምነሃልና ኃጢአት የለብህም፤ ወደ መንግሥተ ሰማይ ግባ» (ራእይ 7፡9–17)።

ውድ ብሩስ፥

ከአሁን በኋላ ክርስቲያን ስለመሆኔ አልጠራጠርም። ስለ ውጊያዎቹም ቢሆን አልደነቅም። ኃጢአተኛው ተፈጥሮዬ ኃጢአትን እንዳደርግ ያስገድደኛል ብዬም ከአሁን በኋላ አልፈራም።

አሁን ከዚህ በፊት ሆኖ በማያውቅ ሁኔታ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለመራመድ ቆርጫለሁ፤ ኃጢአተኛውን ተፈጥሮዬን አላዳምጥም።

ብሩስ፡– ይህንን ስማ፤ ዛሬ ከትንሹ ወንድሜ (ዕድሜው 14 ነው) ደብዳቤ ደረሰኝ። ጌታን እንደ ግል አዳኙ ለመቀበል ወስኖአል። በጣም ተደስቻለሁ!

ጊዜዬን ቢራ በመጠጣትና ዕዖችን በመጠቀም በማባክንበት በዚያ ጊዜ ለእርሱ ምንኛ ከፉ ምሳሌ ነበርኩ!

ከደቂቃዎች በፊት ለደብዳቤው መልስን ጽፌያለሁ። ካሰፈርኩት ከፊሉ ይህንን ይመስላል።

ውድ ወንድሜ ፊልጶስ፥

ጌታን ለመቀበል ስትወስን ያደረግኸው ምርጫ ብልህነት የታከለበት ነው። አሁን እግዚአብሔር ኃጢአትህን ይቅር ብሏል፤ ነፃም አውጥቶሃል፤ በመንፈስ ቅዱስ አጥምቆሃል።

መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል መጠበቅ የለብህም። በአሁኑ ሰዓት እርሱ በአንተ ውስጥ እየኖረ ነው።

ማድረግ ያለብህ ነገር ቢኖር በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ነው። ያ ማለት ደግሞ እርሱን በእያንዳንዱ የሕይወትህ ዝርዝር ጉዳዮች የበላይ ማድረግ ነው። ኃጢአተኛ ተፈጥሮህን ለማድመጥ እንቢ በል። ድንገት ራስህን በኃጢአት ውስጥ ብታገኘው ተናዘዝ. . . ንስሐ ግባ!

ፍቅር፥ ትዕግሥት፥ ቸርነትና ሌሎችም ፍሬዎች በሕይወትህ ያፈራሉ። በቤትህና በትምህርት ቤትህ የሚያገኙህ ሰዎች ለውጠቹን ያስተውሏቸዋል። ያኔ በክርስቶስ በኩል እንዴት የዘላለምን ሕይወት እንደተቀበልክ. . . ትነግራቸዋለህ።

ልክ አንተ ለእኔ እንደምታደርገው በተከታታይ እጽፍለት ጀመር! ብሩስ፥ ዓርብ ዕለት የአንተ ወዳጅ ኤልያስ ማስዋንጋኒ ወደሚሰብክበት የስታዲየም ፕሮግራም ሄድኩ። እርሱም እንዲህ ጠየቀን «የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን (ለምሳሌ–በልሳኖች መናገር) የሚያሳይ ግን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች (ለምሳሌ ቸርነት) የሌለው ሰው ብታዩ ስለ እርሱ ምን ታስባላችሁ?»

ከዚያም እንዲህ በማለት የራሱን ጥያቄ መለሰ። «በወጣትነቴ ዘመን በልሳኖች የመናገርና የመሳሰሉት ስጦታዎች ያሏቸው ክርስቲያኖች እጅግ ብርቱ ይመስሉኝ ነበር። አሁን ግን ፍሬ ሳያሳዩ ዝም ብሎ በልሳኖች ከመናገር ይልቅ የመንፈስ ፍሬዎች እጅግ አስፈላጊ መሆናቸውን ተረድቼአለሁ።»

> «የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፥ ደስታ፥ ሰላም፥ ትዕግሥት፥ ቸርነት. . . ራስን መግዛት ነው» (ገላትያ 5፡22)።

በዚያው ስታዲየም በአንተና በማስዋንጋኒ የተጻፈውንና "Arise Boldly With Power" ወይም «ኃይልን ለብሰህ በድፍረት ተነሣ» የተሰኘውን መጽሐፍ ገዛሁ። እስከ ዛሬ ካነበብኳቸው ሁሉ የላቀ ነው።

ውድ ብሩስ፥

ልክ ትናንትና ለአንተ የጻፍኩልህን ደብዳቤ ፖስታ ቤት አስገባሁ። ግን ዛሬ አሳዛኝና አስደናቂ የሆነ ነገር ገጠመኝ።

ባለፈው ወር በወባ ተለክፌ ሆስፒታል በገባሁ ወቅት ሎይስ የምትባል ልጃገረድ ተዋወቄ ነበር። ነርስ ነች። . . . ሲበዛ ቆንጆ ናት። በየዕለቱ የደም ግፊቴን የምትለካ ሲሆን ረዘም ያለ ጊዜ ወስዳም ታጫውተኛለች። የት እንደምሠራ፥ የት እንደምኖር፥ ምን ዓይነት መጽሐፍ እንደምወድ፥ ወዘተ. . . ለማወቅ ትፈልጋለች።

እኔም ያንን አጋጣሚ እንዴት በክርስቶስ በማመን የዘላለምን ሕይወት እንዳገኘሁ እነግራት ዘንድ ተጠቀምኩበት። ይህ በእውነቱ ደስ አሳሰኛትም።

ከሆስፒታል ከወጣሁ በኋላ ደግሜ እንደማላያት አሰብኩ። ነገር ግን ዛሬ በሬ ሲንኳኳ ሰማሁ፤ ሎይስ ነበረች። በጥሩ አለባበስና በደመቀ ፈገግታ።

ሰላምታ ተለዋወጥን። ነገር ግን ብቻዬን ስለነበርኩ ወደ ቤት እንድትገባ አልጋበዝኳትም።

የሞቀው ፈገግታዋ ሳይደበዝዝ «ደስ የሚል ቤት ነው» አለች። ወደ ውስጥም ዘለቀች። ቀጥላም እንዲህ አለችኝ። «ዋናውን በር ቆልፈው፣ ጊዜው አስተማማኝ አይደለም»።

በእንግዳው መቀበያው ክፍል ተቀምጠን ለጥቂት ደቂቃዎች አወጋን። ከዚያም የፍራፍሬ ጭማቂ ለማምጣት ወደ ማብሰያው ክፍል ሄድኩ። ስመለስ በዚያ አልነበረችም።

«ሎይስ. . .?» በማለት ተጣራሁ።

«እዚህ ነኝ፣ የእኔ ሽጋ» ድምፅዋ የመጣው ከመኝታ ቤቴ ነበር። በሩን ስከፍተው ቀይ የውስጥ ሱሪ ብቻ ለብሳ አልጋዬ ላይ ጋደም ብላለች። ልክ እንዳየችኝ ዘልላ ከአልጋ ላይ ወረደች። አቅፋ ትስመኝም ጀመር።

ወዲያውኑ እጆቼ የእርስዋን የውስጥ ሱሪ ማውለቅ ጀመሩ።

ከዚያም ይህን ነገር ለማቆም ራሴን አስገደድኩት።

እያመንታሁ ሳለ እርሷ ፈጠን ብላ ከቦርሳዋ ውስጥ ኮንዶም ይዛ መጣች። አስገራሚ ፈገግታዋን እያሳየችም «አትጨነቅ፤ ይህንን መጠቀም ትችላለህ» አለችኝ።

እርቃነ ገላዋን ላለመመልከት የተቻለኝን ጥረት አደርግሁ።

በፍትወት እየነደደች በዝግታ መጥታ እንደገና አቀፈችኝ።

ወደ ኋላ እያፈገፈግሁ «አይሆንም ሎይስ፣ ነግሬሻለሁ፤ አሁን ክርስቲያን ነኝ። እንደገና ወደ ዝሙት አልመለስም» አልኳት።

«ክርስቲያን ብትሆንም እንኳ አሁንም ወንድ ነህ፤ አይደለህም እንዴ? እስኪ ልየው» እያለች ቀበቶዬን ትፈታ ጀመር።

አእምሮዬ ክርስቲያን ያልነበርኩበትን ዘመን መዳሰሱን ቀጠለ። አንዲት ሴት ልጅ ቀሚሷን እንድታወልቅልኝ ለማሳመን ምን ያህል መልፋት ነበረብኝ! አሁን ደግሞ እነሆ ልታስወልቀኝ የምትፈልግ ልጃገረድ ከፊቴ ቆማለች! ላስቆማት መሞከሬ ምንኛ ጅልነት ነው!

ሎይስ ክፉኛ መፈተኔን ተመለከተች። ይህ ደግሞ ድርጊቱን እንድትገፋበት የልብ ልብ ሰጣት።

የሆነ ሆኖ እንደ ምንም ብዬ የምቃወምበትን ጉልበት አገኘሁ።

«ስሚ ሎይስ፣ አላደርገውም። አሁኑኑ ልብስሽን ልበሽ» አልኳት ቀበቶዬን እያጠበቅሁ።

አነጋገሬ ቁርጠኛ ስለነበር እኔን አስደነቀኝ። «እዚያ እጠብቅሻለሁ» ያልኳት ፊቴን አዙሬ ወደ እንግዳ ማረፊያ ክፍሉ እየተራመድኩ ነበር።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ብቅ አለች። ልብሷን የለባበሰች ሲሆን ዓይኖቿ በእንባ ታጥበዋል። «ስለማትወደኝ አዝናለሁ» አለች ዓይኖቿን በለስላሳ ወረቀት እያበሰች።

«እወድሻለሁ» አልኳት በእውነተኝነት። «በጣም ቆንጆ ልጅ ነሽ፤ ነገር ግን እንድትወስኚና ጌታን እንድትቀበዪ እፈልጋለሁ» አልኳት።

ሎይስ ዝም ብላ ዓይኖቿን መጠራረግ ቀጠለች።

ወደ ዋናው በር አብሬያት ተራመድኩ፤ ቁልፉን ከፈትኩና «ደህና ሁኚ» አልኳት። ርቃ ከሄደች በኋላ በሩን ከውስጥ ቆልፍኩና ራሴን በእጆቼ ደግፌ ተቀመጥሁ።

በሚሊዮን የሚቆጠሩ አሳቦች ወደ አእምሮዬ ጎርፉ። «ምን ዓይነት ጅል ነኝ?» ይል ነበር አንዱ የአሳቤ ክፍል። «ባደርገው የእኔ ስሕተት አልነበረም፤ እራሷ ጠይቃኝ. . . ስትለምነኝ»።

ሮጬ ሄጄ መልሼ ላመጣት ተመኘሁ።

ነገር ግን አልሆነም። ዛሬ በኃጢአተኛው ተፈጥሮ ላይ ድልን እንደ ጨበጥሁ ተረዳሁ። ያንን ድል አሁን ላጣው አይገባም። ወደ ቀደመው ሕይወቴ ብመለስና ከልጃገረዶች ጋር ብቀብጥ ፍጻሜዬ ምን ይሆናል?

> ኃጢአት ሊያጠፋኝ ይፈልጋል፤ እኔ ኃጢአትን መግደል አለብኝ፤ ያለበለዚያ እርሱ ይገድለኛል።

ብሩስ፥ ክርስቲያን መሆን ቀላል አይደለም! አሁን ግን ካገባሁ በኋላ እንኳ በምንም ዓይነት መንገድ ቢሆን በመንፈስ ቅዱስ ርዳታ የልጃገረዶችን ፈተና መቋቋም እንዳለብኝ ተረድቼአለሁ።

ልምምዱ አስቸጋሪ ነው፤ ቢሆንም ጌታዬ ይወደኛል!

እግዚአብሔር ያዘጋጀልኝን ድንቅ ወይዘሪት እስካገባ ድረስ የግብረ ሥጋ ግንኙነት አለመፈጸም እችላለሁ።

ውድ ዮሴፍ፥

እንዴት ያለ ድል ነው! በፍርድ ቀን ስለዚህ ድል በጣም ደስ ትሰኝበታለህ (2ኛ ቆሮንቶስ 5:10)።

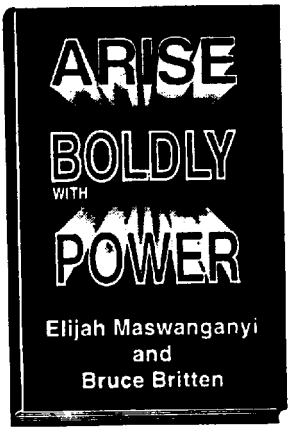
በምታገባም ጊዜ ሚስትህ ለሌሎች ሴቶች «አይሆንም» እያለ መንፈስ ቅዱስን የሚታዘዝ ባል በማግኘቷ ደስ ትሰኛለች (መኃልየ መኃልይ ዘሰሎሞን 6:3 እና 8:6-7)።

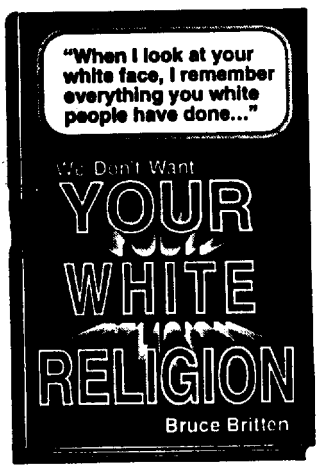
Books You Should Read!

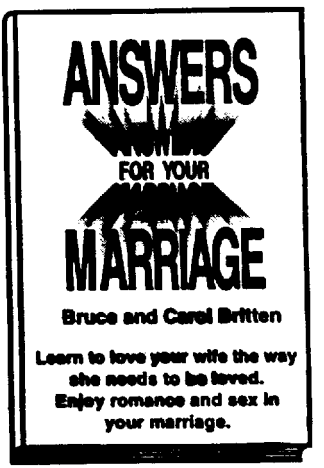
Teenage girls love this book! So do parents!

For all serious Christians. Power to do God's work!

Young men love this book! It gives surprising answers from the Bible!

A book for married people, not for single young people. Sex, Pregnancy, Adultery...

WRITE TO: S. NHLAPO, MANAGER, BOX 1114, ROODEPOORT, 1725, SOUTH AFRICA